[1]मीयमानः,	माप्यमानः,	मित्स्यमानः,	मेमीय्यमानः ;
मायः, [2]आमः,	मापः,	मित्सः,	मेमीयः;
मातुम्,	मापयितुम्,	मित्सितुम्,	मेमीयितुम् ;
[3]प्रमा-उपमा-अनुमा,	प्रमितिः,	मापना, मित्सा,	मेमीया ;
प्रमाणम्,	मापनम्,	मित्सनम्,	मेमीयनम् ;
मित्वा,	मापयित्वा,	मित्सित्वा,	मेमीयित्वा ;
[4]प्रमाय,	प्रमाप्य,	प्रमित्स्य,	प्रमेमीय्य ;
मायम् २, मित्वा २,	मापम् २, मापयित्वा २,	मित्सम् २, मित्सित्वा २,	मेमीयम् २ ; मेमीयित्वा २;

[5]मेरुः, [6]मात्रा, [7]मासः ।

---

1. यगन्ताच्छानशि ईकारे **मीयमानः** इति सिद्ध्यति। **क्षीरस्वामी** तु '**घुमास्था**—' (6-4-66) इति सूत्रे नास्य धातोर्ग्रहणमिति 'सर्वत्र हि पामाग्रहणं लुग्विकरणस्य णत्ववर्जम्' इति वचनं किञ्चिदुपादाय **मायते** इति यकि रूपं साधितवान् **भाष्यादिषु** नैतादृशं वचनमुपलभ्यते। **प्रक्रियाकौमुदीकारं** वर्जयित्वा सर्वेऽपि 'गामादाग्रहणेष्वविशेषः' (परि. 116) इति परिभाषामवलम्ब्य '**घुमास्था**–' (6-4-66) इत्यादिषु सर्वत्र माग्रहणेष्वस्यापि ग्रहणमिच्छन्ति। स्पष्टमिदं **माधवधातुवृत्त्यादिषु**।

2. आ = समन्तात् मीयतेऽत्रेति **आमः** = अपक्वपदार्थः। अधिकरणे '**घञर्थे** कविधानम्—' (वा. 3-3-58) इति कप्रत्यये, आकारलोपे रूपमेवम्।

3. स्त्रियां भावादौ, '**आतश्चोपसर्गे**' (3-3-106) इति क्तिन्नपवादोऽङ्प्रत्ययः। '**आतो** लोप इटि च' (6-4-64) इत्याकारलोपे अदन्तत्वेन टापि **प्रमा, उपमा** इत्यादिकं सिद्ध्यति। **प्रमितिः, उपमितिः, अनुमितिः** इत्यादयस्तु बाहुलकात् क्तिनि सिद्ध्यन्तीति ज्ञेयम्।

4. समासे क्त्वाप्रत्ययस्य ल्यबादेशे, 'न ल्यपि' (6-4-69) इतीकारनिषेधः।

5. '**मापो रुरी च**' (द. उ. 1-157) इति रुप्रत्यये ईकारे चान्तादेशे गुणे रूपमेवम्। माति सूर्येन्दुभ्यामिति **मेरुः** = सुरगिरिः।

6. 'हुयामा—' (द. उ. 8.84) इति त्रन्प्रत्यये रूपमेवम्। मीयतेऽनेनेति **मात्रा** = अल्पपरिमाणम्।

7. मातीत्यर्थे '**मासश्च**' (द. उ. 9.27) इति सप्रत्ययो निपात्यते। **मासः**= त्रिंशद्दिनपरिच्छिन्नः कालविशेषः।